

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
 Ἀλλοδαπῆς . . . Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρόδην, διηγήτορον
 Ὀδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 16 Μαΐου 1902.

Ἐπίσημοι τε καὶ ἰδιωτικοὶ πληροφοροὶ ἐκ παντοίων προερχόμενοι πηγῶν ἐν ἀρμονίᾳ συμπιπτουσιν εἰς τὴν βεβαίωσιν, ὅτι νέα βουλγαρικά βεράτια δὲν θὰ ἐκδοθῶσιν. Πρὸς ἀμφιβάλλομεν περὶ τούτου, ἵνα μὴ εἰπώμεν, ὅτι ἀκράδαντον ἠγνῆκαμεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι τὰ βεράτια ταῦτα θὰ ἐκδοθῶσιν.

Πρὸ παντός ἄλλου ἀναγκαῖον εἶναι νὰ εἰπωμεν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ πανικοῦ δι' ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων εὐαλότους τῶν παρ' ἡμῶν, ὅτι διὰ τῶν βερατίων δὲν εἶναι εὐκόλος ἡ βουλγαρική τῆς Μακεδονίας κατὰκτησις. Αἱ εἰς αὐτὰ στηριγθεῖσαι ἐλπίδες τῶν Βουλγάρων ἀπὸ τοῦ Ἐξάρχου μέχρι τοῦ τελευταίου πράκτορος τῆς βουλγαρικῆς ἀρπαγῆς δὲν συνήτησαν ἀντίστοιχα ἀποτελέσματα. Διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως βουλγαρικῶν ἐπισκοπῶν καὶ τῆς συστάσεως βουλγαρικῶν σχολείων δὲν καθωρίσθη ἀκριβέστερον ἢ πρὸ τούτου τὸ ἔδαφος τῆς Μακεδονίας κατὰ ζώνας εὐδιακρίτου φυλετικῆς ὑπεροχῆς τούτου τοῦ ἔθνους μᾶλλον ἢ ἐκείνου. Πᾶν μάλιστα τούναντιον συνέβη. Ἡ ὕψιστη ἐξουσία, ὡς ἐκείνη ἀντικεινῶς ἐρίδες καὶ εἰς τὴν ἀξιοθρήνητον ἀναρχίαν, τὸν ἀχώριστον τούτον σύντροπον τῆς ἀδιορθώτου ἐν ἀγριότητι τουρκικῆς διοικήσεως, προσετέθη καὶ ἡ ἀφορήτως ἐκτακτος ἀνωμαλία τῶν διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐνταθεισῶν φυλετικῶν ἀντιθέσεων.

Ἐσπεῖρεν ἀνέμους καὶ συχομίζει τρικυμία νῦν ἡ Τουρκία. Σκέπτεται ν' αὐξήσῃ τὰς τρικυμίας ταύτας δι' ἐκδόσεως νέων βερατίων. Τόσῳ τὸ χειρότερον δι' αὐτήν.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως μόνον εἶναι ἐξεταστέον παρ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων βερατίων. Τὰ βεράτια ταῦτα θάττον ἢ βράδιον θὰ ἐκδοθῶσιν, οὐδεμίαν δὲ φοβούμεθα διάψευσιν λέγοντες τοῦτο.

Σημειοῦμεν, ἵνα παράσχωμεν καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰ στοιχεῖα τῆς εἰς τοῦτο πίστεως, ὅτι ἀπὸ τριετίας ἡ προσοχὴ τῶν Βουλγάρων ἐστράφη ἀποκλειστικῇ καὶ δραστηριότητι εἰς τὰς δύο εἰς τῶν τριῶν ἐπαρχίας, ὑπὲρ ὧν ζητοῦνται νῦν τὰ βεράτια, τὴν ἐπαρχίαν Καστορίας καὶ τὴν ἐπαρχίαν Μογλενῶν (Φλωρίνης). Οἱ φόνι τῶν προκρίτων Ἑλλήνων ἐν ταύταις, ἐν αἷς σπανιότατον ἦτο τὸ ἔγκλημα πρότερον, αἰφνιδίως ἐπολλαπλασιάσθησαν κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα. Ἑλλήνες διδάσκαλοι ἐξεδιώχθησαν δι' ἀπειλῶν νὰ ἐγκαταλίπωσι τὰς θέσεις των, Ἑλλήνων ἱεροκηρύκων ἐριμώθη τὸ στόμα διὰ τοῦ τρόμου τῶν ἐπικειμένων δολοφονιῶν καὶ ἡ ἀναστάσις καὶ ἡ τρομοκρατία βαίνουνσιν αὐξανόμενα, Χριστιανοὶ δὲ κατὰ Χριστιανῶν λησμονήσαντες οἷα ἄτιμος δουλεία κοινὴ βαρύνει αὐτοὺς συνεκέντρωσαν κατ' ἀλλήλων τοῦ μίσους καὶ τῆς ἔχθρας τῆς ἀσπόνδου τὴν ἄσθεστον λύσαν. Τὰς ἐνεργείας των ταύτας οἱ Βούλγαροι ἐπεξετείναν καὶ μέχρις Ἀθηνῶν ἔτι.

Ἐν τῇ πρωτεύουσὶ τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου τῶν Ἑλλήνων ἐργάζονται κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα ὑπὲρ τοὺς δισχισμένους κτίσται ἐργάται ἐκ Καστορίας καταγόμενοι. Τούτων οἱ μείρακες ἐφύονται εἰς τὴν τὸν Ἀπόρων Σχολὴν τοῦ Παρνασσοῦ. Αἰφνης ἡμέραν τινα οἱ ἐκ τούτων βουλγαρόφρονες ὡς ἐκ συνθήματος ἔπαυσαν φοιτῶντες εἰς τὴν ἑλληνικὴν ταύτην σχολὴν.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο γεγονός δὲν πιστεύομεν, ὅτι χρήζει σχολείων, ἢ πολλῶν βεβαιώσεων δὲν χρήζει, ὅπως πιστευθῇ τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός, ὅτι μετὰ τῶν ἀπολικῶν τούτων ἀνθρώπων ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ σαγηνευθέντες καὶ τυφλῶς ὑπηρετοῦντες εἰς τοὺς μισαρούς τοῦ κομιτάτου σκοπούς.

Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀρνηθῶμεν εἰς τοὺς Βουλγάρους συστηματικὴν καὶ μεθοδικότητα ἐν ταῖς πολιτικαῖς αὐτῶν ἐνεργείαις. Ἐν ταῖς βορείαις ἐπαρχίαις τῆς Μακεδονίας προηγήθη τοῦ Κομιτάτου ἡ Ἐξαρχία. Ἐν ταῖς νοτιαῖς ἤδη προελίκεται τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Βουλγάρων Ἐπισκόπων τὸ δολοφονικὸν ἐγχείρημα τοῦ κομιτάτου. Ἀλλ' ἀδιαφόρως εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκείνη ἐγκαθίσταται πρώτη, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, ἡ ἀναρχία καὶ

ἡ ἐκκλυσίς τῆς κοινωνικῆς συνεκτικότητος μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡ δεινὴ ἀνωμαλία, ὑπὲρ ἧς ἀνεκδοτὸς ἐργάζονται οἱ Βούλγαροι, ὅπως προκαλέσωσι θάττον ἢ βράδιον τὴν μέριμναν ἐκουσίης ἢ ἀκούσης τῆς κωθῶς καὶ βραδύτατα κινουμένης εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας.

Συμφέρον τῶν Βουλγάρων εἶναι νὰ παραστήσωσι πρὸ τῆς Εὐρώπης πᾶσαν γῆς Μακεδονικῆς γωνίαν ἐν κλύδωνι καὶ σάλῳ, νὰ ἐκδύσασιν ἀπανταχοῦ τὸν κτηνώδη καὶ βάρβαρον τρόπον τῶν Τούρκων περὶ τὸ περιστέλλειν τὰς στάσεις καὶ νὰ δείξωσιν οὕτω τὴν πᾶσαν Μακεδονίαν ὡς πάσχουσαν, ὡς ἀδικουμένην, ὡς χορρίζουσαν ἀλλαγῆς διοικητικοῦ συστήματος. Ὅποια δὲ ἔσται ἐθνολογικῶς ἡ τοιαῦτα πάσχουσα Μακεδονία; Ὅποια ἄλλη ἢ βουλγαρικὴ; Τότε θὰ ἐμφανισθῇ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τὸ ἐκ παντοίων διευθύνσεων καὶ ἐκ παντοίων σλαβικῶν κέντρων μελετωμένων κλασικὸν πρόγραμμα τῆς αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας, τῆς Μακεδονίας ἐκείνης τῆς εἰς μόνους τοὺς Μακεδόνας ἀνηκούσης τοῦ Σαράφου, τῆς Μακεδονίας, ὑπὲρ ἧς τὰ αὐτὰ ζητεῖ καὶ ἡ βουλγαρικὴ κυβερνήσις, ὅταν ὑπερμαχῇ ὑπὲρ ἐφαρμογῆς μεταρρυθμίσεων ἐν αὐτῇ, τῆς Μακεδονίας τελευταίον, ἧς παραδόξως τὰ ὅρια συμπίπτουσι πρὸς τὰ ἄκρα ὅρια, ἅτινα εἶχε τάξει τῇ Βουλγαρίᾳ ἡ τοῦ Ἰγνατίου ἐν Ἀγίῳ Στεφάνῳ συνθήκη τοῦ 1877.

Μόνον οἱ εὐπιστοί, μόνον οἱ ἀγνοοῦντες τὰ πράγματα, δύναται νὰ παραπλανῶνται περὶ τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀγιοτάτης προελεύσεως τοῦ προγράμματος τούτου ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν συστημάτων καὶ τῶν τρόπων τῆς ἐπιδιώξεως αὐτοῦ. Ἡ ἐπιμονὴ τῶν Ζηνοβίερ παρὰ τῇ Πύλῃ, ὅπως ἐνθρονίσῃ τὸν Φιρμιλιανὸν ἐν Σκοπεῖοις, μόνον τοὺς ἀφελεῖς δύναται νὰ κοιμίσῃ, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Ρωσία ἐξεπίτηδες ἐδημιούργησε τὴν δυσἀρέσκειαν τῶν Βουλγάρων, ὅπως τῇ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ γλυκάνῃ τὰ ἄτακτα ταῦτα παιδιὰ διὰ γλυκυτέρων ζαχαρωτῶν ἐκτείνουσα πρὸς νότον τὰς ἀρπακτικὰς αὐτῶν ὁρέξεις καὶ ἐξασφαλίζουσα οὕτω ἀληθῶς ἀριστοτεχνικώτατα ἴσῃ τὴν πρὸς ἐαυτὴν στοργὴν ἐν τε Βελιγραδίᾳ καὶ Σοφίᾳ.

Θὰ ἐπεθυμώμεν, ἂν ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχεν ἀπόφασις ἀνδρικωτέρας πολιτικῆς, νὰ σπεύσῃ πρώτη ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις νὰ συγχαρῇ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὸν Σουλτάνον διὰ τὴν πρὸς τὸν Ζηνοβίερ ὑπόσχεσιν του, ὅτι θὰ ἐκδώσῃ τὰ τρία νέα ἐν Μακεδονίᾳ βουλγάρων ἐπισκόπων βεράτια, νὰ παρορμήσῃ δὲ αὐτὴν νὰ σπεύσῃ τάχιστα εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο μέτρον αἵρουσα ἀπ' αὐτοῦ πάντα δισταγμὸν περὶ ἐνδεχομένων διαμαρτυριῶν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Θέλει νὰ φύγῃ ἐξ Εὐρώπης ὡς τάχιστα ἡ Τουρκία. Εἶναι ἀπαραγνώριστον τὸ δικαίωμα τῆς τοῦτο, ἀνελικρινεῖς δὲ θὰ εἴμεθα, ἂν ἀπειρώμεθα νὰ κρύψωμεν τὸν προαιώνιον ἡμῶν τοῦτον πόθον. Πρώτοι θὰ τῇ εὐχρησθῶμεν κατευθύνον καὶ πρώτοι ἐπικροτοῦμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκδόσεως τῶν νέων βερατίων, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκλέξῃ δραστηκώτερον μέσον, ὅπως ἀναγκασθῇ τὸ ταχύτερον νὰ ἐτοιμάσῃ τὰς διὰ τὴν Ἀσίαν ἀποσκευὰς τῆς.

Ἀλλ' ἂν διὰ τῆς ταύτης διαγωγῆς ἐξαντλεῖ τὰ ἐαυτῆς δικαιώματα ἡ Τουρκία, δὲν ἐξαντλοῦνται οἱ αὐτῆς καὶ τὰ ἡμέτερα. Ἐχομεν καθήκον νὰ υποβόηθῃσωμεν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν ὀριστικὴν ταύτην ἀποδημίαν των καὶ νὰ συντελέσωμεν, ὅπως μὴ μείνῃ μηδὲ ποὺς αὐτῶν μαινῶν καὶ τὴν ἐλαχίστην γωνίαν συμπασης τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου.

Ἀπ' αὐτῶν τῶν νομιζομένων θριάμβων τῆς βουλγαρικῆς πολιτικῆς πρέπει νὰ ἀντλήσωμεν τὰ ἡμέτερα ὠφελήματα, ἅτινα ἀληθῶς πρόχειρα θέτουσιν εἰς ἡμᾶς αὐτοὶ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν οἱ χεῖριστοι. Ἡ πρώτη ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀνάγκη ἐν Βουλγαρικῇ φωνῇ τοῦ Εὐαγγελίου ἐν Ἑκκλησίᾳ τῆς Καστορίας θὰ ἀκούσθῃ ἐξ ἴσου εὐδιακρίτως καὶ ἐνθεν τοῦ Γράμμου ὅρους καὶ ἐκείθεν καὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ παρὰ τῶν Ἀλβανῶν ὡς ἀλτιγῆς ἀφυπνίσσεως ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ὀλεθριωτάτου ληθάργου τῶν δύο γηγενῶν τῆς Χερσονήσου φυλῶν, καθ' ὧν ἡνωμένων διευθύνει τὴν δίεξελαν τῆς ὑπονομιέσεως ὁ ἀπαισιώτατος κοινὸς αὐτῶν πόλεμος, ὁ Σλαβισμός, ὁ ἐπιδιώκων

νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, ὅπερ δὲν ἐπρόφρασε νὰ συντελέσῃ ὁ Τούρκος.

Πρέπει νὰ ἔλθωσι μέχρι Καστορίας οἱ Βούλγαροι, ὅπως ἀγγήσωμεν οἱ μέχρι τοῦδε ἀναίσθητοι Ἑλλήνες καὶ Ἀλβανοὶ ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τραυμάτος τοῦ βουλγαρικοῦ ἐγχειριδίου. Ἀν τοιοῦτον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης βουλγαρικῆς ἐπιτυχίας, καλῶς νὰ ἔλθωσι. Πρέπει ἀμελλητὶ νὰ ἀρπάσωμεν τὴν κλονιζομένην τυχὸν χεῖρα τοῦ Σουλτάνου, ὅπως ὑπογράψῃ τὸ διάταγμα τοῦτο, δι' οὗ ἐνδεικνύεται σαφεστάτῃ ἡ δόξας, ἣν πρέπει νὰ βαδίσωσιν οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ Ἑλλήνες, ἣν τυφλοὶ μέχρι τοῦδε μάτην ἀνεζήτουν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποκριθῇ ἀπὸ τοῦ Σουλτάνου, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο πρέπει νὰ διακηρυχθῇ πρὸ πάσης τῆς Εὐρώπης, ἣν προκαλοῦσι διὰ τῶν βδελυροτήτων αὐτῶν οἱ Βούλγαροι, δὲν ὑπάρχει δὲ στιγμὴ πρὸς ἀπόλειαν, ὅπως δείξωσι δι' ὅλων τῶν νομιμῶν ἀλλὰ καὶ ἀνδρικῶν μέσων οἱ Ἑλλήνες καὶ Ἀλβανοὶ, ὅτι πρέπει ὡς οἷόν τε τάχιστα νὰ ἀλλάξῃ τὸ ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ Χερσονήσῳ καθεστῶς, ὅτι συμφωνοῦσι πληρέστατα πρὸς τοὺς Βουλγάρους εἰς τὸ ὅτι πρέπει νὰ φύγωσιν ἐξ αὐτῆς οἱ Τούρκοι, καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ γῶρα αὕτη κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ ὑπὸ τὸ κύρος τῆς Εὐρώπης ἐκφρασθῇσιν ἡ γνώμη τῶν κατοίκων αὐτῆς, ἀλλ' ὅχι τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν βουλγαρικῶν βερατίων ὁ Σουλτάνος ἀνοίγει τὰς θύρας τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου μεγάλας μεγαλωστί εἰς τὰ τέκνα τῆς Ἀλβανίας καὶ εὐρεῖς τοὺς κόλπους του, ὅπως θερμάνωσι κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἀμοιβαίους αὐτῶν πόθους, ὅπως μὴ ἀνεγῶσι ἐκσλαβίζομένην τὴν παναρχαίαν κοιτίδα τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἑλληνοαλβανικῆς φυλῆς καὶ συντριβόμενον τὸ λίκνον τῶν ἀγιοτάτων ἐπὶ τὸ μέλλον αὐτῶν ἐλπίδων.

Πᾶσα κατὰ τοῦτο βραδύτης Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν ἐμφάνει ὄρεξιν πρὸς αὐτοκτονίαν, ἣν οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἠσθάνθησαν αἱ φυλαὶ αὐταί.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Ἐπιφανὴς Ἀγγλὸς δημοσιογράφος, γνώστης τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἦν καὶ ἀπαισιῶς γράφει, ὁ κ. Γουλιέλμος Μίλλερ, ἐρωτήσας γνώμην παρὰ τοῦ ἀνέμου Ἀστεῖου περὶ τῶν ἐντυπώσεων του ἐκ τῆς προσφάτου ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα περιοδείας του λέγει μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ταῦτα:

Καὶ πρῶτον φανερὰ ὡς συκοφαντοῦν οἱ ὁδοῖοι τῆς Ἑλλάδος, οἱ Μπαϊδεῖ καὶ οἱ Μούραϊ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πλεῖστοι ἐκ τῶν συμπατριωτῶν μου ἀρνοῦνται τὰς πληροφορίες των. Εἰς τὰ βιβλία ταῦτα, γραφέντα πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ πλήρῃ ἀπληρωμένου ὑλικού, τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος περιγράφεται μὲ τὰ μελανώτερα τῶν χρωμάτων. Ἀναγινώσκουσι πολλὰ περὶ ρυπαρότητος καὶ ζωφύτων, περὶ ἐλλείψεως εὐμαρείας, περὶ τῆς πικρίας τοῦ τοῖκου κρασιῦ, πράγματα, τὰ ὅποια πολλοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ταξιδεύσουν ἀποθαρρύνουν. Ἐκείνο, τὸ ὅποion ἐγὼ δύναμαι νὰ εἰπῶ, εἶναι, ὅτι ταξιδεύσας μὲ τὴν σύζυγόν μου πᾶσαν σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα, πλὴν τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀσθρακίας, κατεπλάγημεν ἀπὸ τὴν καθαρῶτα τῶν δωματίων, τὴν γενικὴν φιλοξενίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν εὐκολίαν, μετὰ τῆς ὁποίας ταξιδεύει τις ἀπὸ μέρος εἰς μέρος. Δὲν γινώσκω τόπον, εἰς τὸν ὅποion οἱ ἄνθρωποι πᾶσιν τῶν τάξεων νὰ εἶναι τόσο εὐγενεῖς ὅσον εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν γινώσκω τόπον, εἰς τὸν ὅποion νὰ εἶναι τόσο προθυμοὶ νὰ πληροφοροῦν καὶ νὰ βοηθοῦν τοὺς ξένους, μόνον ἐκ καλοκαρδίας καὶ ὅχι χάριν χρηματικῆς κέρους.

Ἄλλη πλάνη πολλῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἑλλάδος εἶναι, ὅτι τὴν περικαλλὴ ἡμῶν πατρίδα θεωροῦν ἀπλῶς ὡς ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον καὶ ἐξετάζουν κάθε τόπον, ὡς ἐπιστημονικὸν τι δαῖμα, ταξινομημένον καὶ τοποθετημένον κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὸν δῶρον. Ἐν τούτοις, χωρὶς οὐδὲν νὰ υποτιμῶμεν τοὺς ἀπαρμύλλους ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ, νομίζω οὐχ ἥττον, ὅτι ἡ σημερινὴ Ἑλλάς εἶναι ἐπίσης ἐνδιαφέρουσα ὡς ἡ Ἑλλάς τοῦ Περικλέους. Πιστεύω, ὅτι εἴθε οἱ ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων Ἑλλήνων, χάρις εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐκείνην

ἐπιμονὴν, τὴν χαρακτηρίζουσιν τὰ λατινικά καὶ τὰ ἑλληνικά φύλα, διὰ τῆς ὁποίας δέσπωναν τόσας τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν ιδιοτήτων διὰ μέσου τῶν περιπετειῶν 20 αἰώνων, φρονῶ, ὅτι, ὁ μελετητὴς τοῦ ἑλληνικοῦ κλασικισμοῦ δὲν δύναται νὰ κατανοήσῃ αὐτὸν κατὰ βάθος ἢ σπουδάζων τοὺς σημερινούς Ἑλλήνας. Ἐκτὸς τούτου, ἡ γῶρα σας εἶναι διπλῶς εὐτυχὴς κατὰ τοῦτο, ὅτι περιβαλλομένη ἀπὸ τὴν αἰγλήν θαυμασίας φιλολογίας, ἰδιαιζόντως προσφιλοῦς εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἀγγλους, διότι συνδέεται πρὸς τὰς εὐτυχεστέρους ἡμέρας τῆς νεανικῆς ἡμῶν ζωῆς, ἔχει συγχρόνως πλοῦτον ἀπειρον περικαλλῶν τοπίων, τὰ ὅποια ἡμποροῦν νὰ ὑποστυλῶν τὴν σύγκρισιν πρὸς οἰκιστοὺς ἄλλας τῆς Εὐρώπης.

Ἄλλος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς εἶναι τόπος κατ' ἐξοχὴν ἐλκυστικὸς δι' Ἀγγλόν ταξιδιώτην, εἶναι καὶ αὐτός. Μιστοὶ τὴν ρουτίαν καὶ τὴν ἐθιμοταξίαν, ὅσον καὶ ἡμεῖς. Δὲν ἀφῆντε, ὅπως εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν τυποκρατίαν νὰ παρεμποδίσῃ τὸν ἐλεύθερον δρόμον τῶν ἀνθρώπων διὰ τῶν ἀτελευτήτων τύπων καὶ κανόνων τῆς καὶ ἡμεῖς οἱ Ἀγγλοὶ ἀκριβῶς τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν ἀγαπῶμεν. Μᾶλλον νὰ νομίζωμεν, ὅτι, μετὰ τῶν Ἑλλήνων, εὐρισκόμεθα κατ' οἶκον καὶ ὑποβέτω, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀμοιβαίας συμπαθείας, τῆς ἐνοῦσης Ἑλλήνων καὶ Ἀγγλῶν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν συνειθίζομεν νὰ λέγωμεν, ὅτι ὅταν ἤρχισεν ὁ πόλεμος πρὸς τοὺς Βέρς, δύο μόνους φίλους εἶχαμεν εἰς τὴν Εὐρώπην — τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Τίποτε δὲν με συνεκίνησε βαθύτερον ἀπὸ τὰ φιλικὰ αἰσθήματα, τὰ ὅποια εἶδα, ὅτι τρέφουν οἱ Ἑλλήνες, κατὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι μικρὰς περιγητικὰς μου. Ὅχι μόνον ἐπαυλῶντες ἐκ τῆς κοινῆς ιδέας, ὅτι δὲν ὑπάρχει εὐγνωμοσύνη εἰς τὴν πολιτικὴν ἀλλ' ἐνισχύσατε τὴν πεποιθήσιν μου, ὅτι τὸ ἄμεσον συμφέρον τῆς Ἀγγλίας, οὐχ ἥττον τῶν φυσικῶν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων, ἐπιβάλλει εἰς αὐτὴν τὴν ἐμμονον ὑποστήριξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν.

Τέλος, ἡ φιλοπατρία σας δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ ἐντύπωσιν εἰς ὅλους. Ἐχομεν ὀλίγους βοσκοφίλους εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εὐτυχῶς ἡμεῖς δὲν ἔχετε Μισέλ-ληνας, καὶ οἱ πλοῦσοι ὑμῶν ἀφιερώνουν τὸν πλοῦτόν των εἰς τὴν δόξαν τῆς κοινῆς πατρίδος. Ὡς ἔλεγεν ὁ Βούρκε, αἱ ἀποβλέποντες ὑπερβαρύνως πρὸς τὸ παρελθόν των, δικαιούνται νὰ ἀντιζώσιν μετ' ἐλπίδων πρὸς τὸ μέλλον των.

WILLIAM MILLER

Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Πράγματι Ἑλλήνες μισοῦντες τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουσιν. Ἀλλ' ὑπάρχουσι δυστυχῶς Ἑλλήνες, μετὰ τῶν δημοσιογραφούντων μάλιστα, βλάπτοντες τὴν Ἑλλάδα πλείονος καὶ τῶν χειρίστων ἐχθρῶν τῆς, ἐξ ἀμαθείας παραγνοῶντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς καλλοῦντας τῆς, ἐξ ἡλιθίου ξηνομανίας ἐξευτελιζόντες πᾶν ὅτι ἑλληνικὸν καὶ ἐκ ψυχικῆς ἀρρωστίας βλέποντες τὰ πάντα μαῦρα καὶ σκοτεινά. Κατὰ τῶν τοιούτων ποῖον τάχα φάρμακον ὑπάρχει;

Ο, ΑΓΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΛΥΤΡΩΤΩ

Τὰ Βουλγαρικὰ βεράτια. — Ὁ κίνδυνος τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας. — Διάψευσις ἐπίσημος. — Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. — Ἡ ζημία διὰ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Ἑλλήνας. — Ἀνάγκη ἐπίσημου τῆς Ἑλλάδος ἐπεμβάσεως. — Τὰ δεινὰ τῶν Χριστιανῶν ἐκ τῆς μεταναστεύσεως τῶν Τούρκων.

Ἐν Κων/πόλει τῇ 12 Μαΐου 1902.

Ὁ φόβος τῆς ἀπονομῆς νέων βερατίων εἰς Βουλγάρους ἀρχιερεῖς ἐξακολουθεῖ καὶ καλίστα μετὰ πλείονος ἐντάσεως παρ' ὅσης πρὸ τινος καιροῦ ἐπὶ τῇ ευκαιρίᾳ τοῦ ἱωβηλαίου τοῦ Ἐξάρχου. Ὑποβιβάζεται καὶ σήμερον ἀναφανδὸν πλεόν λεγεται, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἂν ἐνός μὲν δια νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ζήτημα τῆς χειροτονίας τοῦ Φιρμιλιανῶ, τοῦ Σέρβου μητροπολίτου Σκοπεῖων, σκέπτεται νὰ ἐκχωρήσῃ τρία νέα βεράτια εἰς τὸν ἀπὸ πολλοῦ ζητούμενα ταῦτα Ἐξάρχου. Κατὰ πόσον τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῇ τάχιστα ἢ οὐ τοῦτο εἶναι ἄγνωστον, ἐφαρμόζοντες ἀπὸ τὰς μικροποφυλάξεις τῆς ἡμέρας. Οὐδεμία ὁμοῦς ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ γόνηρον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας ὑφίσταται καὶ αὐτὴ νέον τραῦμα, τῆς αὐτῆς ἰσως δὲ καὶ πλείονος σημασίας ἢ τὰ προηγούμενα, καὶ τοιαύτη μᾶλλον ὅσα οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ταύταις Ἑλλήνες μητροπολίται ὑφίστανται καὶ πάντῃνα

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Λειβήσιον καὶ Μίκρη

(ἰδὲ προηγούμενον φύλλον

...σείρας

ὅρους | Ὁ τίτλος εἶναι μετριώτερος τῶν πραγμάτων

Ἄλλοι Βουλγαροὶ εἶναι ἡσυχαστικῶτατοι.
νόησαν, τοὶ ἐν Ἑσπερίᾳ ὑπάρχοντες ποτὶ ἀφ' ἑλ-
ταλλήσαν ὅπως καὶ μαρῶν ἀνθρώπων ἀέρος
ταβαντήσαν ἑρῶνους εἰς ἱερὰτοῦλάχιστο τῆμα
αἰεὶ ἀνέλαβον τοὺς εὐαγγελικῶτατος κοήκων
διαδοχῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τοῖς χριστιανισμῶν
εἰς τοὺς Χριστιανισμῶν. Ἦσαν βέβαιον, τοὶ εἰ
σὺςτάσαν Ἀμερικανῶν εἰς ἑπενῶν αὖς πληρώσαν
καὶ ἐξήκοντον, ὅπως ἀποδοχῶν κινήσαν
τοὺς ζωῆς τοῖςτοῦ πνὺς ἱερὰτοῦλάχιστο. Ἄλλοι
Βουλγαροὶ διήμηνον διπλοῦν τοῖς τοῖς τῶν Ἀ-
μερικανῶν ἐνδιαφέρον, τοὶ εἰς μίαν πρὸς τὴν ἑλ-
συνέλαβον ἄκακον καὶ ἄποπλον γυναικῶν, τῶν
αἰεὶ ἴα Στόν.

Ὅχι ἦντον πιστεύομεν, ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ἀὶ διευθύνουσι τοὺς λαχοὺς αὐτοὺς τάξις, παύσαν πιστεύουσι εἰς μωστήρια, διὰ διώμῃς μωστήρια τὰ ἐξήκωσι τὰ μωστήρια εἰς τοιοῦτον τι κωστήριον, βουλγαρικὰ καὶ τοῦτον, τὴν ἐργνην καὶ προέβωμεν ἐν τῷ ἔπομην ὅλλοι, διότι ἀπορρίπτει τὴν τιμὴν ἀπάσης τῆς σπουδαζούσης ἑλληνικῆς τοιαύτας, ὅν ἡ βουλγαρικὴ ἀναδρὴν ἤβησεν ἐν τῷ ἐπομην ἐν τῷ προπῶνι οἰοτιοῦστων Ἑλλήνων.

ἡθελῆσα καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἑθνῶν» (Idē kai
 Ἀμερικήν). Τὰ αὐτὰ ἐκπατρίσκει καὶ δ' Αὐστραλῖαν.
 Ἀλλὰ διακρινόμενος οὗτος, ἀπὸ ἄλλου, δὲ πε-
 ρισωρίσθη καὶ χαρακτηρίσθη τὸν ὁμοκίνητον στρατόν
 ξαίετον, ὡς περὶ ἀπὸ τοῦ γαλλικοῦ δ' Ὁσέ-
 ας, ἀλλ' ἄλθῃ ἀπὸ ἑαυτοῦ διδραμόντων ἱσπὸν «ἐλ-
 λει καὶ ἐνδράμων πρὸς τὴν Ὑψ. Μεγαλειότητα, οὐ
 σπασσομε τὴν ἐξέχου ἐνδράστον ἐκπατρίαν»
 ἀναμύσθω δ' ἐξαιρετὰ ταῦτα σταθεράται, ὡς ἡ δ'

ἵπτοι εἶναι ἱκανοὶ καὶ παραπαρασκευάσωσιν ἡμᾶς ἐν
 συνεσχέσει τοὺς ἀγῶνας τοῦ 1821. Ἐν ἔργῳ
 τῶν ἀγῶνιν παραπαρασκευάζει εἰς ἀνάληψιν τοῦ
 μεγάλου καθήκοντος, ὁπερ παρελθόμεν πρὸς τῶν
 πατέρων μας. Πρέπει καὶ θεωρηθῆσθαι οἱ ἀγῶνες
 τοὺς ἀλυστὰς ἐνθεναίους, διότι βεβαίως τὰ κα-
 ρεῖα καὶ σώματα διὰ ἀναποκρίνησθαι εἰς τὸ μεγα-
 ῖον ἔργον.

συλλέξει το αναγκαίο ποσό και αγοράσει προϊόντα οικογενειακής του ναού οικοπέδου 6.000 τ.μ. περίπου, 1100 τριφυλικά λίρα. Την ενέργεια των παραπάνω αποφάσεων εις τὸν αὐτὸν τοποτηρητήν του τοπάρχου κ. Σπυρ. Βλάχου.

Ἐπὶ αὐτὰς δέ, ἐν τῇ αὐτῇ προσεγκρίσει αὐτὸς αὐτὸς πρῶτος αὐτῆς 50 λίρας καθόρισεν νὰ συλλέξῃ 930 λίρας, αὐτὸς δ' ἐξασφάλισεν τὴν ἰδίαν ἑλληνικοὺς Λοισοκομὴν, ἔξω καὶ ἔξω τὸν ἐνοικισμὸν τῆς

Οι ἐν Πρίσβει συλληφθέντες χριστιανοὶ ὡς
ροβλοθήσαντες· κατὰ τὴν ἐορτὰν τοῦ Πάσχα ἀπὸ
θησαν. Οἱ ἐν Μαργαρίτῳ καὶ Πάτρῳ συλληφθέντες
διατελοῦσιν ἐστὶν ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Ἀνεγράφει ἑκάστος ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ ἡ ἐλ
θῶν ἐν Πάτρῳ συλλήψεως δύο ἐμπορὸν προε
χόμεναι ἐκ Κερκάρων. Τὰ κατὰ τὸ γένος τοῦ
ἐγίνοντο ἐν ἀκριβοῦς λεπτομερείᾳ ὡς ἑξῆς:

συλλέξει το αναγκαίο ποσό και αγοράσει προϊόντα οικογενειακής του ναού οικοπέδου 6.000 τ.μ. περίπου, 1100 τριφυλικά λίρα. Την ενέργεια των παραπάνω αποφάσεων εις τὸν αὐτὸν τοποτηρητήν του τοπάρχου κ. Σπυρ. Βλάχου.

Ἐπὶ αὐτὰς δέ, ἐν τῇ αὐτῇ προσεγκρίσει αὐτὸς αὐτὸς πρῶτος αὐτῆς 50 λίρας καθόρισεν νὰ συλλέξῃ 930 λίρας, αὐτὸς δ' ἐξασφάλισεν τὴν ἰδίαν ἑλληνικοὺς Λοισοκομὴν, ἔξω καὶ ἔξω τὸν ἐνοικισμὸν τῆς

Οι ἐν Πρίσβει συλληφθέντες χριστιανοὶ ὡς
ροβλοθήσαντες· κατὰ τὴν ἐορτὰν τοῦ Πάσχα ἀπὸ
θησαν. Οἱ ἐν Μαργαρίτῳ καὶ Πάτρῳ συλληφθέντες
διατελοῦσιν ἐστὶν ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Ἀνεγράφει ἑκάστος ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ ἡ ἐλ
θῶν ἐν Πάτρῳ συλλήψεως δύο ἐμπορὸν προε
χόμεναι ἐκ Κερκάρων. Τὰ κατὰ τὸ γένος τοῦ
ἐγίνοντο ἐν ἀκριβοῦς λεπτομερείᾳ ὡς ἑξῆς:

Ο εκ Κερκύρας έμπορος Θωμάς Κακαρούγκας και ο εκ Νεαπόλεως τοιοῦτος Κάρλος Taralo ανεχώρησαν εντεύθεν τη πρώτη Μαΐου κατευθυνθέντες εις Πάργαν προς αγοράν έμπορευμάτων. Φθίσαντες αὐτοὶ παρὸ σίαντα τὰ διαβατήρια αὐτῶν, ἐπιθεωρηθέντες, εὐρέθησαν ἐν ταῖς, μετὰ τὴν αγοράν δὲ τῶν έμπορευμάτων ἡτοιμάζοντο νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς Κέρκυραν, ὁπότεν πάλιν μετὰ τινος ἡμέρας εἶδε νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Πάργαν. Ἐξήτησαν δὲν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τὰ διαβατήρια αὐτῶν παρὰ τοῦ Μουδέρη καὶ τοῦ Καϊβεννοῦ τῆς χωροφυλακῆς, οἵτινες εἶχον παραλίβη, ταῦτα ἅμα τῇ εἰς Πάργαν ἀφίξει, πλὴν οὗτοι ἠρνήθησαν νὰ τὰ παραδώσωσιν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ προϋπόθεσι, ὅτι εἶχον δῆθεν ἀποστείλει ταῦτα εἰς τὸν διοικητὴν Μαργαρίτου. Οὗ κ. Κακαρούγκας παρῆλθε τότε τὸν Μουδέρην νὰ παραδώσῃ αὐτῷ σημεῖωμά τι ἐμφανὸν τὸ γεγονὸς τῆς τοιαύτης τῶν ἐγγράφων παρακρατήσεως ὅπως κατὰ τὸ νέον αὐτοῦ ταξίδιον μὴ ὑποβλήθῃ εἰς ἐτέραν δαπάνην· ἀλλ' ὁ Μουδέρης οὐ μόνον ἠρνήθη ἀλλὰ καὶ ῥητῶς ἀπηγόρευσε τοῖς δύο ἐταίροις νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκ Πάργας, κατακρατῆσας τοὺς αὐτοὺς αὐθαίρετως αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τῆς ἡμέρας καὶ διατάξας χωροφυλάκας ὅπως παρακολουθῶσιν αὐτοὺς καὶ κατοπτρεύωσιν τὰς κινήσεις των. Συνεπεία τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς ἐκείνου τῶν ἐταίρων ἀνεκοίνωσε τῷ Μουδέρῃ ὅτι θελεῖ ἀποταθῇ τῷ οἰκείῳ προξένῳ, ἀλλ' ὁ Μουδέρης ἀντιτάξεσιν περιφρονητικὴν ἀδιαφορίαν. Ἐν τούτοις, ὁ κ. Κακαρούγκας εἰδοποιήσας δι' ἐπιστολῆς του τὸν ἐν Πρεβέζῃ Ἰταλὸν πρόξενον παρακαλῶν αὐτὸν νὰ τηλεγραφήσῃ τῷ ἐν Ἰωαννίνους συναρχῇ του, συνάμα δὲ ἐφρόντισεν νὰ τηλεγραφῇ καὶ τὰ κατὰ τὴν παράνομον παρακρατήσιν καὶ τῇ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἰταλικῶν ὑπουργείῳ μέσῳ Παζῶν, ὅπου ἀπέστειλεν ἐπιστολήν. Οὗ κ. Κακαρούγκας ἐφρόντισεν ἄφ' ἐτέρου ὅπως ἀπευθύνη ἐπιστολήν τῇ ἐν Ἰωαννίνους ἑλληνικῇ προξένῳ. Οἱ ἐν Ἰωαννίνους πρόξενος ἐνέργησαν καταλήτως δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἀποστολὴν των τοιούτων εἰδήσεων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς Μαργαρίτου μετέβη εἰς συνάντησιν των ὑπὸ ἀτυνομικὴν ἐπιτήρησιν παρακρατηθέντων αἰτούμενος παρ' αὐτῶν συγγνώμην, τὴν δὲ ἐπομένην ἀφίκετο καὶ ὁ ἐν Πρεβέζῃ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς, ὁστις ἄφ' οὐ παρεχόμενος τοὺς εἰρημένους ἐμπόρους νὰ παραδώσῃ τὴν τελευτήσαν παρακρατήσιν των ἐν Πάργᾳ ἀρχὸν, παρέδωκε τὰ διαβατήρια καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ἐλευθεροὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν ὁπότεν ἤθελον. Ἀλλ' οἱ παρακρατηθέντες ἠρνήθησαν νὰ ἀναχωρήσωσιν μέχρις οὗ ἤθελον ἀναγγεῖλθαι αὐτοῖς ἡ συναντήσιν των οἰκείων πρόξενων, μετ' ἧν, ληφθεῖσαν, ἀνεχώρησαν εἰς Κέρκυραν ὁπότεν γῆς διεπαραβίωσαν πάλιν εἰς Πάργαν πρὸς παραλαβὴν των έμπορευμάτων αὐτῶν. Οὗ ἐν Ἰωαννίνους πρόξενος κατέστησε γνωστὰ τὰ συμβάντα τῷ νομάρχῃ Κερκύρας ὁστις διεβίβασεν τὴν εἰδήσιν τῇ ἐν Κωνσταντίνῳ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ, ἀνάλογον δὲ ἐνέργειαι ἐγένοντο καὶ παρὰ τὸν ἰταλικὸν ἀρχὸν. Ἀμφοτέρωσι οἱ παρακρατηθέντες θελοῦσιν ὑποβάλῃ αἰτήσεις ἀποζημιώσεως, καθ' ὅσον ἡ αὐθαίρετος τοῦ Μουδέρη συμπεριφορὰ, ἥτις, ἐξ ἀγυρολογίας ἡ χυμαιρικῶν ὑποψιῶν προκλήθησα ὀλίγον δὲν ἔφερεν αὐτοῖς, εἰς ἀπογνώσιν, πολλῶν ζημιῶν ἐγένετο αὐτοῖς πρόξενος.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὸν κ. Λεωνίδα καὶ Κουντουριώτου, βουλευτῶν Ἰδρας, τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετάβασιν ἐβλέπομεν καθ' ἑκάστην ἀναγραφομένην, ἀλλὰ δὲν παρεῖχον εἰς τὴν εἰδήσιν ἄλλην βαρύντην ἢ ὅτι ἦτο ἀπολυτὸν πυροσβεστικὸν ἐκλογικόν. Ἀντιπρὸς, ὡς καὶ νῦν παρ' ἡμῶν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολιτεῖα, τὰ ἐκλογικὰ ταῦτα πυροσβεστικὰ μεταφέρονται ἐνίοτε καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὥστε μὴ ἴσκει ἡμῖν ἡ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἀθλιότης καὶ παντοία ἀναρχία, ἣν ἀπεργάζεσθαι ἐν τῇ διοικήσει τοῦ κράτους αὐτῇ τῶν νομοθετῶν τῆς πολιτείας ἡ τάξις. Τίνα σκοποὶν ἐπιδιώκουσιν οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι κύριοι μεταβαλόντες εἰς Κωνσταντινούπολιν; Ἐὰν ἐμελλὸν ἰδιωτικῶς νὰ ἐνεργήσωσιν, ἐὰν ἐννοίωσιν, ὅτι οἱ Τούρκοι πασάδες εἶχον ἐν Τουρκίᾳ εἰς τὸς χείρας των τὸ λυμεν καὶ δεσμὸν ξητῆματα μεγάλα καὶ σπουδαία, οἷον τὸ τῆς σπογγαλιείας, ἀπαρῶντος ὡς ἔχουσι τὴν παντοδυναμίαν ταύτην οἱ ἐν Ἑλλάδι 237 πασάδες, τότε πρὸς τί ὁ τοσοῦτος θόρυβος καὶ ἡ τυμπανοκρουσία, οἱ οἱ ἀξιότιμοι κύριοι βουλευταὶ ἀπερχόμενοι σήμερον, ἢ ἐτοιμάζονται νὰ ἀπέλθωσιν αὐτοὶ ἢ ἐπέβησαν τοῦ ἀτμοπλοίου σήμερον πρὸς τὴν ἐκστρατείαν ταύτην; Διὰ τοῦ πατῆρος τούτου οὐδὲν ἐπαρξάν ἢ λαμπρὸν νὰ ἐξασφαλίσωσιν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐγχερίματος. Ἀλλ' ἐὰν ἐνδύνουν διὰ τῆς πρεσβείας καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς νὰ παραγγώσωσιν τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, τοῦτο μαρτυρεῖ ἐκονείδιστον ἀσέβειαν πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀξιοπρέπειαν τοῦ Κράτους, διότι δὲν περιοριζόμεθα πλέον παραλόντες τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διοίκησιν διὰ τῆς ἀτασθαλίας παρεμβάσεως εἰς πάντα τοὺς κλάδους αὐτῆς, ἀλλὰ διωφόμεν νὰ ἐπιδειξώμεν τὴν καθολικὴν ἀναρχίαν καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ποία τότε ἀπομένει ἀποστολὴ καὶ ποῖαν ἔχει θέσιν ἀπέναντι τοῦ Ἰσχυροῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ἢ ἐν Κ) πόλει Ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ; Ποῖον ῥόληρον ἀπομένει αὐτῇ εἰς τὰς μυριάδας τῶν πολιτῶν καὶ ὁ γὰρ ἔστω Ἑλλήνων, ὅταν ἐξ Ἑλλάδος ἐπιτρέξωσι τὰ γραφεῖα αὐτῆς οἱ βουλευταὶ σύροντες τοὺς διεκρινεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς δικτὴν ταπεινὴν μεσῶν ἀπὸ διβάνιο εἰς διβάνιον; Πρὸς Θεὸν δὲν ἀρκεῖ ὁ ἔσχατος ἐξευτελισμὸς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἐν Ἑλλάδι, ὅπου βουλευτὴς κατήντησε ἴσον καὶ τὸ ὄνομα μεστὴς τῶν εὐτελεστέρων ἰδιωτικῶν

ὑποθέσεων, παρανόμων καὶ ἀνηθικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ὅπου τὸ κύριον ἔργον τοῦ λεγομένου τούτου νομοθέτου εἶναι τὸ ἀνέχεσθαι καὶ κατέχεσθαι τὰς κλίμακας τῶν γραφείων, ὅπως ἐπιτύχῃ τούτου μὲν τοῦ ἐκλογικοῦ τὴν ἀπὸ τῶν φυλακῶν παράνομον ἀπόλυσιν, ἐκείνου δὲ τὴν ἐνοικίαν τῆς οἰκίας ὡς σχολείου, ἐν ᾧ ὡς σταθλὸς μόνον ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ, ὑπὲρ ἐτέρου δὲ ὅπως ἐκβίβῃ τὴν παράνομον ψήφον τοῦ δικαστοῦ καὶ μυρία ἄλλα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, δὲν ἀρκοῦσι πάντα ταῦτα καὶ ἐπεπεν, ἀλλοιμονον! ὁ ἔργονος τοῦ Κουντουριώτου νὰ σῶσιν τὴν τῆς βεννοῦ τοῦ Ἑλλήνος νομοθέτου ἀνὰ τὰ λαοπαμένα πεζοδομία τοῦ Γαλατῆ καὶ τῆς Σταμπούλ; Πάντα δὲ ταῦτα, ὅπως κερδίζωμεν ὀλίγας ψήφους τοῦ χρηστοῦ, ἐναρέτου, ἀλλ' ἀπολοῦν ἑλληνοκοῦ λαοῦ, ὑπὲρ οὗ οἱ ἀξιότιμοι βουλευταὶ ἐφρόντισαν παρὸς τὸ νὰ τηρῶσιν αὐτὸν βεβουλημένον εἰς τὴν ἐσχάτην ἀμάθειαν, ὥστε νὰ ἐκλαμβάνῃ τοιαῦτα ἐλευσιν τερτίπια ὡς ἐνδείξιν ἐφρόντισαν τὸς τῶν συμφερόντων του; Ἄν ἴσκει, ὅτι ὁ κ. Τσαμαδὸς, πρὸς, ἀλλοιμονον! Ἰσχυρὸς τῶν Στρατιωτικῶν, μετὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς βάδισμά του ἡγούμενος ἐκατοντάδων ἰνῶν Τυρῶν προσηγγετο ὡς ἐν διαδηλώσει εἰς τὸν Ἰσχυρὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων δῆθεν τῶν σπογγαλιῶν, ὥστε ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ἰσχυροῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ αἱ πολιτικαὶ πρὸς τὰ ξένα κράτη σχέσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπηρεάζοντο διὰ τὴν διαδηλώσειν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συγκροτούμενων αὐτῆς ψηφοφόρων; Καὶ ὁ ἀφελὴς λαὸς τῶν Σπετσῶν, τῆς Ἰδρας, τῆς Ἀλγίνης θὰ σπεύσῃ νὰ δώσῃ μετὰ τὸν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς ψήφους αὐτοῦ εἰς τοὺς κύριους τούτους, ἐν ᾧ ἡ διαγωγή αὐτῶν ἀποτελεῖ ἐμπαιγμὸν μὲν τῶν συμφερόντων τῶν νησιωτῶν τούτων, αἰσχρίστην δὲ περιφρόνησιν τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀξιοπρεπείας τοῦ κράτους.

ΤΟ ΤΟΥΡΓΕΙΟΝ τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἡδυνάτο τις νὰ ὑποθέσῃ ἐκ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀξιότιμων ἐκείνων βουλευτῶν, ὅτι κοιμᾶται τὸν νῆδμον καὶ δὲ ἀφροντιστεῖ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργατικοῦ τῆς Ἑλλάδος κόσμου. Εὐτυχῶς δὲν συμβαίνει τοῦτο. Ἀστυνομητικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἀλγύπτῳ, ἂν δὲ μὴ κατὰ τὸν ὅσον ἐν Βυζαντίῳ, τοῦτο δὲ οὐκ ἐστὶν κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐνέργειαν τῆς Τουρκίας, ὅστις ἄφ' οὐ παρεχόμενος τοὺς εἰρημένους ἐμπόρους νὰ παραδώσῃ τὴν τελευτήσαν παρακρατήσιν των ἐν Πάργᾳ ἀρχὸν, παρέδωκε τὰ διαβατήρια καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ἐλευθεροὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν ὁπότεν ἤθελον. Ἀλλ' οἱ παρακρατηθέντες ἠρνήθησαν νὰ ἀναχωρήσωσιν μέχρις οὗ ἤθελον ἀναγγεῖλθαι αὐτοῖς ἡ συναντήσιν των οἰκείων πρόξενων, μετ' ἧν, ληφθεῖσαν, ἀνεχώρησαν εἰς Κέρκυραν ὁπότεν γῆς διεπαραβίωσαν πάλιν εἰς Πάργαν πρὸς παραλαβὴν των έμπορευμάτων αὐτῶν. Οὗ ἐν Ἰωαννίνους πρόξενος κατέστησε γνωστὰ τὰ συμβάντα τῷ νομάρχῃ Κερκύρας ὁστις διεβίβασεν τὴν εἰδήσιν τῇ ἐν Κωνσταντίνῳ ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ, ἀνάλογον δὲ ἐνέργειαι ἐγένοντο καὶ παρὰ τὸν ἰταλικὸν ἀρχὸν. Ἀμφοτέρωσι οἱ παρακρατηθέντες θελοῦσιν ὑποβάλῃ αἰτήσεις ἀποζημιώσεως, καθ' ὅσον ἡ αὐθαίρετος τοῦ Μουδέρη συμπεριφορὰ, ἥτις, ἐξ ἀγυρολογίας ἡ χυμαιρικῶν ὑποψιῶν προκλήθησα ὀλίγον δὲν ἔφερεν αὐτοῖς, εἰς ἀπογνώσιν, πολλῶν ζημιῶν ἐγένετο αὐτοῖς πρόξενος.

ΕΛΗΜΟΣΙΕΤΗΣΑΝ τὰ διατάγματα δι' ὧν ἐποποθετήθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐιδικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν ἐλεγχον τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Ἰωάννης Ἰσηρόνης ὡς προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ νομοῦνται κ. κ. Αἴ. Γεωργιάδης καὶ Α. Ἀραβαντινός, καὶ ἀπεσπασθῆσαν εἰς τὴν ἐιδικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλέγχου τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς - Λαρίσης οἱ μηχανικοὶ κ. κ. Ἀριστέδης Μπαλάνος, Κωνσ. Σλάβος καὶ Παναγ. Μπιτσάνης.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΩΜΕΘΑ λέγει τὸ "Ἀστὺ", ὅτι κατόπιν παρακλήσεως τῆς ἐποπτευσούσης τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ Κῆρυ τῶν Ἰωάνων Ἐπιτροπῆς, ἡ πριγκίπισσα Σοφία ἀνέλαβε τὴν προεδρίαν ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων παρὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων, ἐδέχθη δὲ νὰ συντελέσῃ ὅπως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀναγραφῇ ποσὸν ἱκανὸν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐκείνου τοῦ ἀνταξίου πρὸς τὴν δόξαν τῶν προμάρων τοῦ Μεσολογγίου καὶ διὰ τὴν ἐπίλωσιν καὶ δεινροφύτευσιν τοῦ πέραν τοῦ φρουρίου χώρου μέχρι τῆς ἀρκτικῆς διερχομένης ἐθνικῆς ὁδοῦ οὕτως, ὥστε ὁ ἱερὸς κήπος νὰ καταστῇ μοναδικὸν ἄλσος ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία, ἐκτὸς τῶν ἄλλων συνθέσεων, ὅπως ἐντὸς τοῦ ἱστορικοῦ τούτου χώρου ἀνεγερθῇ καὶ ναὸς.

ΠΑΝΤΑΧΟῦ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς τέσσαρας ἡμέρας 11-14 τοῦ ἰσχυροῦ μηνὸς ἔβρεξεν, ἐνταῦθα δὲ καὶ ὑπὸ χύονος ἐκπεσθῆσαν τὰ ὄρη. Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα τῶν οἰκείων Νομαρχῶν ἐλάττωσιν ὑπὲρ τὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐκ τῆς βροχῆς εἰς τὰς σταθιδάμελιν, διότι οἱ γεωργοὶ εἶχον προφθάσει νὰ ψεκᾶσιν αὐτὰς διὰ τοῦ θεϊκοῦ χαλκοῦ, μεγάλως δ' ὀφελήθησαν οἱ δημητριακοὶ καὶ αἱ καπνοφυτεῖαι.

ΤΟ Ε' πλήρες Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀθηνῶν, συνασθάνομενον τὴν τιμὴν, ὅτι συγκαταλέγει μετὰ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ τὸν κ. Ν. Γεωργιάδην, νικητὴν τῶν νέων Παναθηναίων καὶ παγκόσμιον δισκοβόλον, ἐτέλεσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐορτὴν τῶν ἐπινικίων τοῦ περιφανοῦς, ἀγαπητοῦ καὶ φιλοτίμου διδασκάλου, εἰς ἣν πολλοὶ θάναστα, συναγωνισταί, συνάδελφοι καὶ φίλοι αὐτοῦ παρενέβησαν.

Αἱ κατὰ τὸ λῆξιν Α' δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Μαΐου εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἀνῆλθον εἰς δρ. 481,349.45 ἀπέναντι δρ. 445,977.70 εἰσπραχθεισῶν κατὰ τὸ ἀντίστοιχον δεκαήμερον τοῦ παρελθόντος ἔτους 1901. Ἐπομένως ἐπαρουνσάσθη πλεόνασμα δραχ. 35,371.75.

ΑΣΙΕΠΑΙΝΩΣ λίαν πολλὰ σωματεῖα καὶ σύλλογοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ δήμοι τοῦ Κράτους καὶ ἰδιῶται, τὰ μὲν διὰ συναυλιῶν καὶ ἄλλων ἐσπερίδων, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν βαλάντιον συνεισφέρουσι ὑπὲρ τῶν θνήσκοντων τῆς Μαγνητίας, ὅπως μαρτυρηθῇ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν λησμονεῖ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς ὡς κοινωνίας πεπολιτισμένης καὶ ὡς Κράτους, τὸ ὅποιο πλεόν ἢ ἅπασι ἐδοκίμασε τὸν φιλελληνισμὸν τῆς Γαλλίας κατὰ τὰς δυσχερεῖς αὐτοῦ περιστάσεις.

ΑΝΗΓΕΛΘΗ εἰς τὸ Ἰσχυρὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀλγίρας, ἀναχωρήσαντα ἐκ τῶν ἔδρων τῶν ἀφικοντο εἰς Ἀλγίρας τὰ δύο εὐζωνικά συντάγματα ἐκ Τρικάλων καὶ Τυρνάβου καὶ εἰς λόχος ἐκ Βόλου πρὸς ἐκτέλεσιν στρατιωτικῶν γυμνασίων ἐκστρατείας.

Τὰ γυμνάσια ταῦτα θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ εἰκοσαήμερον περίπου, μετ' ὃ οὗ στρατὸς θὰ ἐπανακάμῃ εἰς τὰς ἔδρας του.

Εἰς τὸ παρὰ τὸ Γουδὶ πολύγωνον ἐγένοντο αἱ τελευταὶ δοκιμαὶ τοῦ ταχυβόλου Ἀρμυρογκ, ἐνῶπιον τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὁριθεύσεως ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐιδικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ πυροβολικοῦ κ. Δόξα.

Τὰς δοκιμὰς διηύθυνεν ὁ ἀπόστρατος Ἀγγλὸς λοχαγὸς κ. Ἀγκλανδ, ἐπιτελεσθεὶς ἀπὸ τοῦ τῶν λόγων καταστήματος μετὰ τῶν βοηθῶν του, ἐρρίφθησαν δ' ἐν ὅλῳ 200 βολαί. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δοκιμῶν ἐγνώσθη, ὅτι ἀνὰ πᾶν πρῶτον λεπτὸν τῆς ὥρας ρίπτονται 25 βολαὶ εἰς ἀπόστασιν 8000 μέτρων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔμεινε κατενθουσιασμένη ἐκ τῶν δοκιμῶν τούτων, τὴν δὲ σχετικὴν ἐκτίμησιν δὲ ὑποβάλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος κηρυσσόμενη ὑπὲρ τῆς προτιμῆσεως τοῦ ταχυβόλου τοῦ συστήματος τούτου.

Χθὲς τὴν 4 μ. μ. γράφει τὸ "Ἀστὺ", ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νέγγρη ὁ ἐκ τῶν ἀφικθέντων Συμβούλων τῆς Ἐταιρίας τῆς κατασκευαστικῆς τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς - Συμβούλου κ. Ἐρλάνγκερ, ὁστις παρέμεινεν παρ' αὐτῷ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν.

Οὗ κ. Νέγγρης, τὸν ὁποῖον εἶδομεν ἀρχὰ τὴν νύκτα, ἐνθουσιάζει νὰ μᾶς ἐλθῇ τὴν σπουδαιότεραν ἀνεκοίνωσιν ἣν ἐποίησεν αὐτῷ κατὰ τὴν ῥησιν τῆς ἐπισκεψῆς οἱ κ. Ἐρλάνγκερ, ὅτι ἡ ἔταιρία θὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ οἱ ἐντὸς ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους θὰ δυνηθῇ νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ παραδώσῃ τὸν σιδηροδρόμον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κοινοῦ μέχρι Χαλκίδος. Ἐντὸς δὲ ἐκαπέντε μηνῶν, ἴσως καὶ ταχύτερον, νὰ παραδώσῃ αὐτὸν μέχρι Λεβαδείας.

Χθὲς, μᾶς προσεβλήθη ὁ κ. Νέγγρης, ἀπῆλθε δὲ νὰ παραλάβῃ τὴν γραμμὴν μέχρι Δεμερλῆ ὁ κ. Βιστάν, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τμήματος μέχρι Λαμίας κ. Μπαρμπιέ. Ἐπρόκειτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν νὰ μεταβῇ καὶ ὁ κ. Ἐρλάνγκερ, ἀλλ' ἔνεκα κωικοιδοσίας δὲν ἡδυνήθη νὰ κάμῃ τὸ ταξίδιον αὐτό.

ΥΠΟ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΗ Α. Β. Υ. ΤΩ ΔΙΑΔΟΧΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΑΝ ΕΠΙΟΠΤΕΙΑΝ ΤΩΝ Κ.Κ.
Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ, καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ δικαίου ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ
Τ. Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, τῆς Φυσικῆς
ΑΝΑΣΤ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ, τῆς Χημείας
Γ. ΚΑΤΣΕΛΑΔΟΥ, οἰκονομολόγου.

περὶ ἧς ἀμ. β. γ. ν. εἰ
Ἐμπορικὸν Δίκαιον πρὸς μὲν ὁμοῦ γλωσσισμῶν ἐμπορῶν
Λύκειον τῶν Θετικῶν ἐπιστημῶν πρὸς μὲν ὁμοῦ γλωσσισμῶν χημικῶν βιομηχανῶν.
Προπαρασκευαστικὴν τάξιν.
Οἰκοτροφεῖον.

Δίδακτρα ἐτήσια. Προπαρασκευαστικῆς τάξεως 250 δρ. (7 περίου Ὀθωμ. λίραι)
Α' τάξεως ἀμφοτέρων τῶν Λυκείων 300 " (8 " " ")
Β' " " " " 350 " (9 1/2 " " ")
Γ' " " " " 400 " (11 " " ")
Τροφεία ἐτήσια " 1200 " (32 1/2 " " ")

Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου
τὰ μαθήματα ἀρχοῦν τῇ 15 Σεπτεμβρίου.
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ αἴτησιν προγραμμάτων ἀπευθυντέον Δεσφύουσιν Ἀθηνᾶς
Σχολῆς Λεωφόρον Πανεπιστημίου καὶ ὁδὸς Ἰπποκράτους 1.

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν Κωνσταντίνῳ καὶ Ἀθῆναις εὐτυχίαι γάμους τοῦ καλλίστου ἡμῶν φίλου κ. Ἀθανασίου Γ. Πέσιου μετὰ τῆς ἐπεσπαστοῦ καὶ μεμορφωμένης δεσποινίδος Πηνελόπης Θ. Σκούλη. Εἰς τὸ εὐδαιμόνιστον ζεύγος ἐπευχόμεθα ἀκράντως καὶ ὁμαλὸν τὸν βίον.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ"

Τοιοῦτον φέρει ὄνομα τὸ περίκομφο καὶ πολυτελές, εὐρύ, εὐάερον καὶ ἐκ καθαριότητος ἀπαστράπτου Ξενοδοχείου τῆς ἐδρῆς σου Κηφισσίας, ὅπερ ἡ πατριαρχικὴ καὶ αὐτόχρημα οἰκογενειακὴ καὶ ῥητορικὴ Χρηστὸν Τζαφάρη κατέστησε τὸ γενικὸν κατὰ τὸ θέρος ἐντενικτῆριον τῶν ἐκ Ρωμοῦν, Βουλγαρίας, Ρωσίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τῆς Δύσεως μερῶν εἰς Ἑλλάδα κατερχομένων οἰκογενειῶν.

Κείμερον πρὸ τοῦ γεφύτου μεγάλου ἄλσους τῆς Κηφισσίας τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο, ἀφθονώτατον δὲ δεχόμενον τὸ κρυστάλλινον καὶ φινυρῶν ὕδωρ τῶν πηγῶν Ἀδότη, ἀφ' ὧν γὰρ ἀρδεύεται ὁλόκληρος ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, πολυτελέστατα ἐπιπλωμένον, ἀρίστην καὶ πρόθυμον παρέχον ὑπηρεσίαν, πλουσίαν, ὑγιεινὴν καὶ ἀρίστην παρασκευάζον τροφήν, δὲν εἶναι μόνον ἀπλῶς ἐνδιαίτημα τῶν θελήτων νὰ διέλθωσιν ἐξορῶντες ὀλίγας ἡμέρας ἀναπαύσεως ἀπὸ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ αὐτόχρημα θεραπευτικὸν τῶν ἐξησθενημένων καὶ ἐχόντων ἀνάγκην νέων δυνάμεων. Ταῦτα δὲ πάντα ἐδίδκει τὴν ἀπὸ δαπάνης εὐτελεστάτης ἐν σχέσει πρὸς τὰ δαπανώμενα ἐν Ξενοδοχείῳ τῆς Εὐρώπης ἴσους τὴν περιωπὴν πρὸς τὸ Ξενοδοχεῖον "Η Μεγάλη Βρετανία Κηφισσίας".

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΤΩΝ ΗΠΕΡΩΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐν Πειραιῇ τῇ 15 Μαΐου 1902.

Πρόσκλησις

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 κερ. 2 τοῦ καταστατικοῦ καλοῦνται πάντες οἱ ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν Πειραιῇ Ἡπερωταὶ εἰς γενικὴν συνέλευσιν τὴν 19ην τρέχ. μηνός, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐνταῦθα Β'. Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ὁδὸς Ἀλκιβιάδου ἀριθ. 165 παρὰ τὴν Τερψιθεῖαν, ἵνα λάβωσιν γνῶσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου συμβουλίου διὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος.

Οὗ ἀντιπροέδρος
Γ. Δάκας